Anne Hamrin Simonsson och Johanna Karlin lyfter in sina verk i Gustavs gamla gårdshus. I stallet får Johanna Karlins moderna skiftesverksvägg skapa dialog med de hundra år äldre väggarna. FOTO: GUNILLA PETRI

Glöm sterila utställningsrum – här visas konst i en gammal gård

KONST

Den gamla småbrukargården Kläppinge 1:18 på Öland är knappast en traditionell utställningslokal. Glöm den vita kubens sterila estetik. I Bredsättra är liv, minne och tid högst påtagliga. I skeva väggar och slitna golv. Det är den här typen av utställningsrum vi behöver när tiden rusar i ett alltmer endimensionellt samhälle. Här får konstnärerna Johanna Karlins och Anne Hamrin Simonssons verk en helt ny laddning.

Johanna Karlins vita skiftesverksvägg i modern tappning hör knappast hemma i det gamla stallet. Och Anne Hamrin Simonssons små plastfigurer som smyger i kalkstensväggen hör också till en annan tid. Det är ett år sedan de två konstnärerna samarbetade i Kalmar konstmuseums utställning ”Örat mot marken och blicken utåt.”

Nu återkommer de med en förändrad utställning i Kläppinge 1:18, en plats som onekligen kräver mycket av konsten. Här får Johanna Karlins moderna skiftesverk underordna sig stallets slitna väggar och Anne Hamrin Simonssons små objekt vila försiktigt på skeva golv och i håligheter i den grova kalkstensväggen.

Utställning
Avfällingar & Ett trevande efter det identiska

Av: Anne Hamrin Simonsson, Färjestaden, Johanna Karlin, Bredsättra/Stockholm.
Vad: Objekt.
Var: Undantaget och Stallet. Kläppinge 1:18, Bredsättra.
När: 24 augusti till och med 29 september.

I Undantaget, där systrarna Selma och Lydia en gång bodde, berättas nu en ny historia. Anne Hamrins tunga textila hängen är organiskt hudlika, hennes Avfällingar skapade av hennes eget hår och av ull. Det är lågmält, försiktigt och sprött. Här ska ingen klampa runt. Bara stilla sig en stund och fundera över hur tiden flyter bort.

I trädgården bräker fåren efter Gravensteineräpplen. Verkligheten kliver in. Och utanför det gistna fönstret susar en bil förbi. Gustavs gård ligger i en verklighet, i ett levande samhälle. Han var hästkarl och den siste som plöjde med oxar. Nog passar hans gård som scen för tankar om förändring och tid.

I Kläppinge 1:18 blir det tydligt hur rummet påverkar konsten. Här finns inget försiktigt tassande i en vit kub. Här är det bara att kliva in och låta tiden och känslan råda.

Gunilla Petri

På konstmuseet kändes Johanna Karlins verk som en avskiljande vägg. Ganska dominerande. Byggd i skiftesverk av vanliga hyllplan i vanliga standardmått. En uråldrig ”platta-paket-teknik”. I Bredsättra ter sig verket annorlunda. På tvärs i Gustavs stall. Inkilad mellan grova bjälkar och skiftesverksväggar från 1800-talet. Handen vill hellre stryka över Gustavs väggar med spår av hårt arbete än över den blanka industrilackade ytan.

I Kläppinge 1:18 blir det tydligt hur rummet påverkar konsten. Här finns inget försiktigt tassande i en vit kub. Här är det bara att kliva in och låta tiden och känslan råda.

Det är den här typen av utställningsrum vi behöver när tiden rusar i ett alltmer endimensionellt samhälle. Identitet, tid, liv och död fångas inte lätt. Kanske krävs det en gammal gård som bär många århundraden i sina väggar för att vi ska förstå vad konst kan berätta om förgången tid och om en möjlig framtid.

Anne Hamrin Simonsson skapar ömsint hudlika verk av åldrat och återanvänt material.

Anne Hamrin Simonssons spröda installation med en liten ko ur ett flingpaket på en fönsterkarm som tiden har gjort lika bräcklig.

Gunilla Petri
Text

gunilla.petri@barometern.se